такие, как производство, финансы, маркетинг, НИОКР, кадры, логистика. Для малых предприятий совокупность подсистем будет ограниченной по сравнению с более крупными предприятиями.

Для проведения более точного исследования необходимо отразить связи данной системы с другими объектами, которые в своей совокупности создают внешнюю среду по отношению к синтезируемой системе. Внешняя среда для машиностроительного предприятия конкретизируется понятием «бизнес-среда», которой присущи такие черты, как сложность, мобильность, взаимосвязь факторов этой среды, турбулентность и неуправляемость. Взаимосвязь рассматриваемой системы с бизнес-средой является двусторонней, что определяется наличием прямых и обратных связей. Система функционирует под прямым влиянием факторов бизнес-среды (прямые связи) и, в свою очередь, влияет на процессы, происходящие в бизнес-среде (обратные связи).

Показатели, которые состоят из выходных, входных данных и показателей состояния системы, изменяются в процессе функционирования системы и во времени. При этом, целесообразно совокупность показателей рассматривать как сбалансированную систему.

Таким образом, был тезисно, в общем виде изложен подход к формированию концептуальной модели функционирования предприятия, отражающей связи между входом и выходом системы, внутрисистемные связи и связи данной системы с нестабильной бизнес-средой.

О.М. Левчук, старший викладач кафедри фінансів та кредити ХЕПУ
В.О.Шашин, магістр з економіки ,випускник ДоННУ

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Соціально-економічні системи можна віднести до складних імовірнісних динамічних систем, в яких відбуваються процеси виробництва, розподілу,

обміну й споживання матеріальних та інших благ. Ці системи належать до класу кібернетичних систем, тобто систем з управлінням. Ці системи є залежними від зовнішнього та внутрішнього впливу різноманітних факторів,які суттєво впливають на стан цих систем.

Метою публікацій є розгляд сучасного стану соціально-економічних систем,та виділити основні проблеми в формуванні та існуванні цих систем.

Питанням розроблення методології та теорії розвитку й управління соціально-економічними системами займалося та продовжує займатися багато українських і зарубіжних вчених, зокрема: Л. Антонечко, В. Бабич, Г. Балабанов, С. Бандур, Б. Буркинський, З. Варналій, А. Гальчинський, В. Гаєць, Б. Кваснюк, О. Лапко, Е. Ліанова, Ю. Павлов, В. Паламарчук, В. Поповкін, В. Куценко, І. Лукінов, В. Пила, Д. Стеченко, В. Точилін, М. Чумаченко, А. Федорищева та ін.

Серед систем, створювальних людьми, можно видокремити особливу категорію так званих цілеспрямованих систем, до яких належать соціально-економічні системи. Це такі системи,що мають ціль функціонування та містять у своєму складі людей як елементи. Такі системи являють собою надзвичайно складні об’єкти.

Спробуємо тезісно зорієнтуватися на основних проблемах які не дають змоги якісному функціонуванню соціально- економічних систем:

- відсутність чіткого розподілу між сферами зацікавленності державного аппарату та приватного капіталу;
- відсутність прозорості та недосконалість кредитної системи;
- недосконала законодавча база в країні;
- корумпованість виконавчої,законодавчої та судової системи;
- неповноцінна взаємодія регіонів на державному рівні ;
- відсутність повноцінної можливості диверсифікації виробництва;
- залежність економічних процесів від політичних подій;
- безконтрольна приватизація,реприватизація, рейдерство тощо;
- використання застарілих потужностей,технологій,кадрів,а також

повна їх ліквідація без заміни;

- відсутність стандартів та контролю за якістю;
- ігнорування інноваційних розробок та створення власних ресурсних баз.

Це далеко не весь перелік актуальних та гострих питань,але якщо зосередитись на вирішенні хоча б найактуальніших проблем, можливо поступово змінити формат існування та функціонування соціально-економічних систем.

Список літератури: 1. Інформація про стан забезпечення соціальної справедливості в Україні. Додаток до Постанови Президії Федерації професійних спілок України від 11.12.2012 м. Київ № П-15-7 [Електронний ресурс]. – Режим доступу :http://www.fpsu.org.ua/component/content/article/142-den-socialnoi-spravedlivosti/602zahodysocsprav-2; **2.** *Булеев И.П.* Социальная ответственность бизнеса: теория и практика / *И. П. Булеев, Н. Е. Брюховецкая, Е. В. Черных*; НАН Украины, Ин-т экономики пром-сти, Донец. ун-т экономики и права. – Донецк: ДонУЭП, 2008. – 136 с.; **3.** *Винников О.* Соціальне підприємництво: годі бажати, як краще / *О. Винников* // Пріоритети. – 2003. - №4 (10) – С. 25-28 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ucipr.kiev.ua.

М.С. Пантелєєв, к.т.н., доцент УІПА, м. Харків

Н.М. Шматько, к.е.н., доцент УІПА, м. Харків

А.В. Волощенко, магістрант УІПА, м. Харків

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Управління розвитком соціально-економічних систем в умовах динамічної невизначеності факторів зовнішнього середовища у даний час набуває соціально-орієнтований напрям, при якому людина розглядається як основна рушійна сила розвитку суспільства. У ряді наукових досліджень переконливо показано, що головними факторами росту і розвитку є інновації та людський капітал, тобто персонал підприємства.

Побудова системи управління персоналом підприємства заснована на певних принципах. Розрізняють дві групи принципів - принципи, що характеризують вимоги до формування системи, і принципи, що визначають